

یونس نبی

پیشگفتار

کتاب یونس نبی د باره یگ مملکت گناهکار آشور آسته که خدا نمیخاست او مملکت بخاطر گناه خو نابود شنه. امزی خاطر خدا یونس پیغمبر ره د پیش ازوا ری کد تا اونا ره بلده توبه کدو دعوت کنه. لیکن ازی که او مملکت دشمنون بنی اسرائیل بود، یونس پیغمبر از امر خدا سرکشی کد و میخاست از شی دوتا. ولے خداوند واقع ها ره هدایت کد تا آخرکار یونس امر خدا ره قبول کده د نینوا رفت و پیغام خدا ره د مردم نینوا اعلان کد. وختی مردم نینوا از پیغام خدا اطاعت کده توبه کد، خدا شار نینوا نابود نکد. امزی خاطر یونس قار شده قد خدا جر-و-بحث مؤکد. اوخته خدا یونس ره نشو دد که نتنها بنی اسرائیل، بلکه پگ مردم وختی از گناه های خو توبه کنه، گناه های شی بخشش موشه و اونا از خدا قبول موشه، چون خدا پگ مردم دنیا دوست دره.

فهرست

نافرمانی یونس پیغمبر (فصل ۱ آیه ۱)

دُعای یونس (فصل ۲ آیه ۱)

یونس د نینوا موره (فصل ۳ آیه ۱)

سنگدلی یونس و رحمت خداوند (فصل ۴ آیه ۱)

۱ کلام خداوند د یونس باچه امیتای نازل شده گفت:

۲” باله شو، د نینوا، دمزو شار کته بورو و د خلاف مردم شی جار بز، چراکه شرارت ازوا د حضور مه باله آمده.“

۳ لیکن یونس باله شد که از حضور خداوند سون شار ترشیش دوتا کنه. اوخته او د بندر یافا رفته یگ کشتی ره پیدا کد که سون ترشیش مورفت. او کرایه کشتی ره دده د کشتی سوار شد تا قد ازوا سون ترشیش بوره و از حضور خداوند دور بشه.

۴ مگم خداوند یگ باد تند ره د بله دریا ری کد و دریا سخت طوفانی شد، د اندازه که قریب بود که کشتی میده شنه. ۵ کشتی وانا ترس خورد و هر کدم شی د پیش خدای خو داد. و فریاد کد و اونا بار کشتی ره د منه دریا پورته کد تا کشتی ره سبک کنه.

دمزو غیت یونس د تینه حصه کشتی تاه شد و دراز کشیده سخت خاو رفتد. ۶ اوخته مسئول کشتی د دیر ازو رفت و دز شی گفت: ”تو ره چی شده که ای رقم خاو کدی؟ باله شو و د پیش خدای خو داد. و فریاد کو! شاید خدای تو مو ره یاد کنه و مو از بین نروی.“

۷ کشتی وانا قد یگدیگه خو گفت: ”بیید پشک پورته کنی تا معلوم شنه که ای بلا از خاطر کی د سر مو آمده.“ پس اونا پشک اندخت و پشک د نام یونس بر شد. ۸ اوخته اونا از شی پرسان کد: ”دز مو بگی که امی بلا از خاطر کی د سر از مو آمده؟ تو چی کاره آستی؟ از کجا آمده؟ و از کدم مردم آستی؟“

۹ یونس دزوا گُفت: ”ما عبرانی اَسْتَم و خُداوند، خُدای آسمونا ره پرستش مُونم، خُدای ره که دریا و خُشکی ره خَلق کده.“

۱۰ اونا غدر ترس خورد و از شی پُرسان کد: ”چرا امی کار ره کدی؟“ چُون اونا میدنست که یونس از حُضورِ خُداوند دوتا کده، چراکه او قد ازوا نقل کده بُود.

۱۱ دَ حالیکه طوفان دَ بِلِه دریا کَلو شُدِه مورفت، اونا از یونس پُرسان کده گُفت: ”مو دَ حق تُو چیز کار کُنی تا دریا بَلدِه مو آرام شنه؟“

۱۲ یونس دزوا گُفت: ”مَرِه باله کده دَ دریا پورته کُنید و دریا بَلدِه شمو آرام موشه؛ چُون ما میدنم که ای طوفانِ سخت از خاطرِ ازمه دَ سر شمو اَمده.“

۱۳ کِشتی وانا سخت کوشش کد که کِشتی ره سُون خُشکی بُبره، مگم نَتِنست، چراکه دریا دیگه ام دَ خِلافِ ازوا طوفانی موشد. ۱۴ اوخته اونا دَ پیشِ خُداوند داد-و-فریاد کده گُفت: ”ای خُداوند، نیل که از خاطرِ زندگی امزی آدم مو از بین بوری و خُونِ بے گُناه ره دَ گردون مو نکو، چُون تُو، ای خُداوند، هر کاری که بخاهی انجام میدی.“ ۱۵ پس اونا یونس ره باله کده دَ دریا اَندخت و خُشمِ دریا آرام شُد. ۱۶ اوخته کِشتی وانا از خُداوند کَلو ترس خورد و بَلدِه خُداوند قُربانی تقدیم کده دَ گردون خُو نذر گِرِفت.

۱۷ دَمزُو غَیت خُداوند یگ ماهی کُنه ره رَیی کد که او یونس ره قُورت کد و یونس سه شاو و سه روز دَ کُوره ماهی مند.

۲^۱ اوخته یونس از منہ کورہ ماہی د پیش خداوند دعا کده
گفت:

”د وختِ مُشکِلاتِ خُو خداوند ره کوی کدم

و او د داد مه رسید؛

از کورہ عالم مُرده ها ناله-و- فریاد کدم، آی خداوند

و تو آواز مره شنیدی.

۳^۲ تو مره د چقوری د دل دریا ها پورته کدی

و سیل گرد مره گرفت؛

تمام طُغیانِ آوها و جلیپه های تو از سر مه تیر شد.

۴^۳ ما قد خُو گفتم،

ما از نظر تو اُفتدیم

چطور میتنم که خانه مُقدّس تو ره بسم بنگرم؟

۵^۴ آوها مره پوشند د اندازه که جان مره بگیری،

غوچی مره گرد گیره کد و

علف های دریا د گرد سر مه پیچ خورد.

۶^۵ تا بُنیاد کوه ها تاه رفتم

و زمی بَلَدِه همیشه مَرِه دَ بند های خُو گِرِفَت.

لیکِن تُو، آی خُداوند، خُدای مه، مَرِه از زندگی مَرِه از چُقُوری بُر کدی.

^۷ وختیکه جان مه دَ و جُود مه بیحال شُد،

آی خُداوند، ما تُو ره یاد کدَم؛

اوخته دُعای مه دَ پیش تُو دَ خانه مُقَدَّس تُو رسید.

^۸ کسای که بُت های باطلِ ره پَرَسِتِش مونه،

اونا وفاداری خُو ره ایله مُوکنه،

^۹ لیکن ما قد آوازِ شُکرگُزاری بَلَدِه تُو قُربانی مُونم

و نذر خُو ره آدا مُونم.

نجات از طرفِ خُداوند آسته.

^{۱۰} اوخته خُداوند دَ ماهی امر کد و ماهی یونس ره دَ خُشکی قی کد.

^{۱۱} ۳ اوخته کلامِ خُداوند دَفِعِه دوّم دَ یونس نازل شُدِه گُفت:

^{۱۲} ”باله شو، دَ نینوا، دَمزُو شارِ کُتِه بورُو و پَیغامی ره که ما دَز تُو مُوگم، دَ اُونجی جار بَزَن!“

^{۱۳} اوخته یونس باله شُد و دَ مُطابِقِ امرِ خُداوند دَ نینوا رفت.

نینوا یگ شارِ غدرِ کټه بود که سه روز پیده روی کار دشت.
۴ یونس د شار داخل شده یگ روز پیده روی کد و جار زده
گفت: ”بعد از چل روز نینوا سرنگون موشه!“

۵ مردم نینوا د خدا ایمان آورد و روزه اعلان کده پگ شی از
ریزه تا کټه پلاس پوشید.

۶ وختیکه پادشاه نینوا ازی توره خبر شد، او از تخت خو باله
شده چپن پادشاهی ره از جان خو بر کد و پلاس پوشیده د
بله خگستر ششت. ۷ اوخته پادشاه د نینوا یگ فرمان صادر
کده گفت: ”پادشاه و کټه کلونای شی اینی رقم امر مونه: هیچ
انسان و حیوان، د شمولِ گله و رمه، چیزی ره د دان خو
نزنه؛ نه نان بخوره و نه آو وچی کټه. ۸ انسان ها و حیوانا باید
پلاس بپوشه و د پیش خدا سخت عذر-و-زاری کټه. پگ
مردم راه های بد خو و ظلمی ره که از دست ازوا سر میزنه
ایله بدیه. ۹ کی میدنه، شاید خدا از قار خو پس تاو بخوره و
از شدت خشم خو تاه بییه تاکه مو نابود نشنی.“

۱۰ وختی خدا اعمال ازوا ره دید که اونا راه های بد خو ره
ایله کده، خدا از قار خو پس تاو خورد و بلای ره که گفته
بود د سر ازوا میره، او ره د سر ازوا نورد.

۴ ۱ مگم ای کار کلو بد یونس آمد و او سخت قار شد.
۲ اوخته او د پیش خداوند دعا کده گفت: ”ای خداوند، آیا
امی چیز ره وختیکه ما هنوز د ملک خو بودم، نگفتم؟ امزی
خاطر بود که ما د شروع سون ترشیش دوتا کدم، چون

میدنستم که تو خدای رحیم و بخشنده آستی، دیر قار موشی
و پر محبت آستی و از ری کدون بلا- و- مصیبت دست
میکشی. ^۲ و آلی ای خداوند، جان مره بگیر، چون بلده مه
مرگ از زندگی کده بهتر آسته. ^۳ اوخته خداوند دزو گفت:
”آیا بلده تو خوب آسته که قار شنی؟“

^۴ اوخته یونس از شار برو رفته د یگ جای د شرق شار
ششت و بلده خو یگ چپری جور کده د تی سایه شی ششت
تا بنگره که د سر شار چی مییه.

^۵ دمزو غیت خداوند- خدا یگ کاڈو ره سوزدلجی کد تا
جلنگای شی د بله چپری یونس بر شنه و د سر شی سایه کُنه
و او ره از ناراحتی شی آسوده کُنه. پس یونس بخاطر امزو
گیاه کلو خوش شد. ^۶ مگم روز دیگه شی د وخت روز واز
شدو خدا یگ کرم ره ری کد که کرم بیخ امزو گیاه ره زد و
او خشک شد. ^۷ وختیکه آفتو بر شد خدا یگ تفت باد ره از
طرف شرق ری کد و آفتو د سر یونس زد، د اندازه که او
بیحال شد و د مردون خوراضی شده گفت: ”بلده مه مرگ
از زندگی کده بهتر آسته.“

^۸ اوخته خدا د یونس گفت: ”آیا بلده تو خوب آسته که از
خاطر خشک شدن یگ گیاه قار شنی؟“ یونس گفت:
”آری، باید تا حد مرگ قار شنم.“

^۹ خداوند گفت: ”دل تو بلده گیاهی سوخت که د بله شی
زحمت کشیده بودی و نه او ره کاله کده بودی؛ او د یگ
شاو پیدا شد و د یگ شاو از بین رفت. ^{۱۰} پس آیا دل ازمه

بَلَدِه نِينُوا، بَلَدِه اَمزُو شَارِ كَثُه نَسوزَه كِه دَز شِي كَلوتر از يگ
صد و بِيست هزار نفر و جُود دَره كِه دِسْتِ چَپ و راست خُو
ره فرق نَمِيتنه و حَيواناي كَلو ام دَاونجِي اَسْتَه؟“

سوال داريد؟ +1 807.700.6090

آزرگي © afghanbibles.org

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.